

opusdei.org

„Klausykimės Viešpaties balso, kurį girdime per Popiežių”

Opus Dei regioninio vikaro
Lietuvai ir Latvijai Mons.
Andres Lavin pamokslas,
pasakytas šv. Mišiose šv.
Josemaria garbei Kauno Švč. M.
Marijos Ėmimo į dangų
bažnyčioje š. m. birželio 25 d.

2018-06-26

Švenčiame Opus Dei steigėjo išėjimo į
dangų metines. Mišių evangelija (Lk

5, 1-11) mums pasakoja apie valtis ir tinklus, apie nuolankumą ir paklusnumą, žmogišką silpnumą ir dievišką galią. Šiandienos evangelija yra tarsi Bažnyčios metafora, įrodymas, jog tam, kad duotume vaisių, turime būti susivieniję su Kristumi. Valtis yra Bažnyčia, jūra - tai pasaulis, mokiniai - krikščionys, tinklai – jų apaštalavimas, evangelizacija; žuvys yra sielos, Petras – Popiežius. Valtis ir mokiniai, patys vieni, be Kristaus, yra pasmerkti nesėkmei. Ištikimybė ir paklusnumas Kristui – tai yra, Bažnyčios mokymui – garantuoja gausius vaisius.

Jozefas Ratzingeris, dar būdamas jaunas kunigas, 1971 metais, per vieną konferenciją sakė: „Galime palyginti Katalikų Bažnyčią su mėnuliu. Mėnulis nespinduliuoja sava šviesa, tik atspindi saulės šviesą, be kurios pats liktų visiškoje tamsoje. Mėnulis atspindi šviesą, tačiau šviesa

yra ne jo, o saulės. Palydovai aplink Mėnulį parodė, kad mėnulis yra tik akmenuota dykuma su kalnais ir smėliu. Mėnulyje buvoję žmonės pamatė kai ką kita negu tai, kas buvo įsivaizduojama senovėje - nieko panašaus į šviesą. Iš tikrųjų, pats iš savęs, mėnulis yra tik dykuma, smėlis, akmenys. Ir, vis dėlto, mėnulyje esama ir šviesos, kuri matoma ir kosminių ekspedicijų laikais. Ar nenutinka kažkas panašaus su Bažnyčia? Kas ją tyrinėja ir kasinėja, kaip ir Mėnulyje, atras tik dykumą, smėlį, akmenis, žmogaus silpnybes; žvelgs į jos istoriją per dulkių, dykumos ir kalnų prizmę. Tačiau svarbiausia, jog nepaisant smėlio ir akmenų, su Viešpaties pagalba, Bažnyčia taip pat yra ir šviesa“. Būsimasis popiežius taip baigė savo pranešimą: „Esu Bažnyčioje, kadangi tikiu, jog šiandien, kaip ir vakar, nepaisant mūsų, „mūsų Bažnyčioje“ gyvuoja Jo Bažnyčia, ir negaliu būti su Kristumi

kitaip negu pasilikdamas joje. Esu Bažnyčioje, nes tikiu, nepaisydamas visko, kad Bažnyčia yra ne mūsų, o Viešpaties“.

Ne kartą šv. Josemaria savo draugams ir pažįstamiems sakė, kad kalbėdamas Tikėjimo Išpažinimą, toje vietoje, kur sakoma: „Tikiu šventą, visuotinę Bažnyčią“, viduje pats sau pridurdavo: „Nepaisant visko“. Paklaustas, ką turi omenyje, atsakydavo: „Tavo ir mano nuodėmės“.

Bažnyčia, kaip ir tas akmenuotas ir dykuma padengtas mėnulis, nepaisant savo narių nuodėmių ir silpnybių, niekada nepaliaus būti pasaulio šviesa, kadangi visada atspindės savo Viešpaties šviesą. Senoji valtis, net ir plaukdama per audringas jūras, visada liks išsigelbėjimas gausybei užterštuose vandenyse gyvenančių žuvų, kadangi

laivo kapitonas yra pats Išganytojas,
Jėzus Kristus.

Evangelijoje matome Jėzų, duodantį
tikslus nurodymus Petru, pirmajam
Popiežiui: „Išmeskite tinklus
valksmui“ (Lk 5, 4). Petras paklūsta ir
išmeta tinklus ten, kur nurodo
Kristus. Klausykimės Viešpaties
balso, kurį girdime per Popiežių,
Petro įpėdinį. Po trijų mėnesių
Lietuvoje turėsime išskirtinę laimę,
didelę garbę pasitikti Popiežių
Vilniuje ir Kaune. Tai bus ypatingos
Dievo malonės dienos, kuriomis
turime gerai pasinaudoti. Galvokime,
kad Viešpats – su Petru – bus labai
arti mūsų. Apaštalų darbuose
pasakojama, kaip ligoniai
prisiartindavo prie Petro tikėdamiesi,
kad bent jo šešėlis kristų ant jų,
tikėdami, kad bus pagydyti. Iš tiesų,
Petro šešėlis pagydydavo. Kokie
stebuklai įvyks mumyse, jeigu
leisime veikti Šventajai Dvasiai ir
būsime įdėmūs Jos įkvėpimams

klausydamiesi Petro žodžių
Lietuvoje?

Kai šv. Josemaria pirmą kartą atvyko į Romą 1946 m. birželį, apsigyveno nedideliame bute prie pat šv. Petro aikštės. Iš savo kambario balkono galėjo matyti Popiežiaus kambarių langus. Labai susijaudinęs, visą pirmąją savo naktį Romoje praleido melddamasis už Popiežių (tuomet tai buvo Pijus XII). Per Romoje praleistus metus, turėjo galimybę susipažinti ir nemažai kartų susitikti su Jonu XXIII ir Pauliumi VI, tačiau niekada nepriprato būti su popiežiumi, kad ir kas jis būtų; visada jaudindavosi galvodamas, kad susitinka su Kristaus Vietininku, kurį mėgo vadinti, šv. Kotrynos žodžiais, „mieluoju Kristumi žemėje“.

Kai šv. Josemaria buvo jaunas kunigas, jam meldžiantis vienoje iš Madrido bažnyčių, Viešpats leido, kad jam į galvą ateitų siaubinga

mintis. Greitai, tarsi žaibas, jam atėjo į galvą: „O jeigu tai, ką darai – Opus Dei, Dievo Darbas – nėra Dievo, o tik tavo paties sugalvotas dalykas, ir jeigu apgaudinėjai žmones, kurie tavimi seka su tokiu entuziazmu?“ Nedelsdamas meldėsi: „Viešpatie, jeigu šis Darbas nėra Tavo, sunaikink jį; jeigu Tavo, sustiprink mane“.

Praėjus daugeliui metų kalbėjo, kad po šios aukos su dar didesniu tikrumu pajuto, kad Dievo Darbas yra ne žmogaus sumanymas, bet iš Dievo valios; Dievo, kurio ištikimas įrankis buvo šv. Josemaria. Jis dažnai sakydavo, kad jeigu Opus Dei nebūtų Dievo ir Bažnyčios tarnystei, būtų geriau, jeigu išnyktų; pats šv. Josemaria nenorėjo nieko įsteigti.

Taip ir yra: Opus Dei veikia, Lietuvoje ir kitose šalyse, vien tik dėl troškimo tarnauti Bažnyčiai taip, kaip Bažnyčia nori, kad jai būtų tarnaujama.

Kupinas uolumo ir meilės Popiežiui, vienoje iš savo knygų, pavadinimu *Kalvė*, šv. Josemaria siūlo mums kelis patarimus, kuriuos verta priminti šiuo metu, kai ruošiamės Šventojo Tėvo Pranciškaus vizitui mūsų šalyje:

133 Priimk Popiežiaus žodžius su religiniu, nuolankiu, vidiniu ir veiksmingu pritarrimu: ir lyg aidas perduok juos toliau.

134 Kasdien su vis didesne meile mylėk, gerbk Šventąjį Tėvą, melskis, apsimarink už jį, kertinį Bažnyčios akmenį, tarp visų žmonių per amžius ir iki laikų pabaigos tęsiantį tą pašventinimo ir valdymo darbą, kurį Jėzus patikėjo Petru.

135 Tavo didžiausia meilė, tavo didžiausia ir giliausia pagarba, tavo nuolankiausias klusnumas, tavo nuoširdžiausi jausmai turi būti skirti ir Kristaus Vietininkui žemėje – Popiežiui. Mes, katalikai,

***turime atminti, kad po Dievo ir
mūsų Motinos Švenčiausiosios
Mergelės meilės ir pagarbos
hierarchijoje stovi Šventasis
Tėvas.***

***136 Tegu kasdienis atminimas apie
sunkią našlą, kuri slegia Popiežių
ir vyskopus, paskatina tave juos
gerbti, nuoširdžiai mylėti, padėti
jiems savo malda.***

***638 Mūsų šventoji Motina
Bažnyčia nuostabiame meilės
skleidimesi barsto Evangelijos
sėklą po visą pasaulį. Nuo Romos
iki žemės pakraščių.***

– Bendradarbiaudamas šioje plėtroje
po visą žemės rutulį, vesk pakraščius
pas Popiežių, kad visa žemė būtų
viena kaimenė ir vienas Ganytojas:
vienas apaštalavimas!

***633 Ištikimybė Romos Vyskupui
reiškia aiškią ir apibrėžtą
pareigą: pažinti Popiežiaus mintį,***

išreikštą Enciklikomis ir kitais dokumentais, stengiantis padaryti visa, kas nuo mūsų priklauso, kad visi katalikai įdėmiai klausytų Šventojo Tėvo mokymo ir pagal jį derintų savo gyvenimą.

Šie patarimai gali mums padėti atlikti sąžinės sąskaitą ir savęs paklausti, ar Popiežius visada būna mūsų maldoje, tarp mūsų intencijų, ar mano darbai ir žodžiai liudija mano meilę Jam, ar esu ištikimas ir lojalus Jo mokymui, ar kalbu apie Jį su meile ir pagarba. Ar suvokių, kad savo malda ir apsimarinimu padedu Popiežiui išmesti tinklus, irtis į gilumą? Ar Jį palaikau, kad nepavargtų grumdamasis su sunkumais?

Pats geriausias būdas pasiruošti Popiežiaus vizitui yra melstis už Jį. Skatinu dalyvauti visuose susitikimuose su Popiežiumi, kuriuose tik turėsime galimybę, ir

pasikviesti kartu daug draugų ir pažįstamų. Dievas norėtų, kad Šventasis Tėvas Lietuvoje jaustųsi labai mylimas, labai šiltai priimtas. Taip išreikšime savo dėkingumą už apsilankymą mūsų šalyje ir už visišką ir nenuilstamą atsidavimą Kristui, Bažnyčiai, žmonijai ir visam pasauliui.

Ubi Petrus, ibi Ecclesia, ibi Deus. Taip sakydavo vienas iš pirmųjų amžių Bažnyčios Tėvų. Norime būti su Petru, nes su Juo yra Bažnyčia, su Juo yra Dievas. Jei katalikui trūksta vienybės su Kristaus Vietininku, negali būti vienybės su Kristumi. Kai kas sako „Kristus taip, Bažnyčia ne“, tačiau taip kalbėti – tai prieštarauti pačiam sau. Neįmanoma mylėti Kristaus nemylint Jo Sužadėtinės; neįmanoma tikrai mylėti Kristaus ir tuo pačiu nemylėti Jo Mistinio Kūno. Šventasis Josemaria pastebi: „Kai kada prarandame pasitikėjimą žmonėmis; ir kiekvienas privalo

neturėti pernelyg didelio
pasitikėjimo savimi (...). Tačiau
neturime teisės abejoti Dievu. Abejoti
Bažnyčia, Jos dieviška kilme, Jos
skelbimo ir Jos sakramentų
išganiu veiksmingumu, reiškia
abejoti pačiu Dievu, netikėti iki galo
Šventosios Dvasios atėjimo tikrove“. Šventoji Dvasia veikia, šiandien kaip
ir pirmųjų Sekminių dieną, nepaisant
žmonių silpnybių ir klaidų.

*Omnes cum Petro ad Iesum per
Mariam!* Visi su Petru pas Jėzų per
Mariją, mėgdavo kartoti Dievo Darbo
steigėjas. Prašykime Marijos,
Bažnyčios Motinos, kad rūpintųsi
visais savo vaikais ir ypač Tuo, kuris
atstovauja Bažnyčiai ir įgyvendina
Jos darbus čia, žemėje. Amen.

.....

balso-kuri-girdime-per-popieziu/
(2026-03-20)